

**...Kvėpės rytojus obuoliais-
pasitiksiu jį dvejis delnais.
Lėksiu kartu su vėju
Pamatyt, kaip skęsta lapai balose,
Kaip aušta rytas
Žavingoj miesto širdyje...**

Greta Jankauskytė, IXc kl.

MOKYKLA TAPO GIMNAZIJA. KAS PASIKEITĖ?

Mūsų mintys ir pamąstymai

Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnazija. Ech, gražiai skamba naujasis mokyklos pavadinimas. Širdį džiugina tai, kad prie viso to prisidėjome ir mes, dabartiniai gimnazistai. Juk be mūsų pastangų ir noro ne taip lengva būtų buvę įtikti griežtiems akreditacijos nariams.

Mokykla tikrai išgražėjusi. Pakeistas skambutis, elektros instaliacija bei visa šildymo sistema, tvarkomos rūbinės. Turime gerbti ir saugoti mokyklos turta, juk visa tai daroma mūsų gerovei. O didžiutis tikrai turime kuo. Būkime verti naujojo vardo!

Agnė Traskauskaitė, IVa kl.

Šiaulių Stasio Šalkauskio vidurinė mokykla. Mokykla, kurioje praleidome jau ne vienerius metus. Vieta, tapusi antraisiais namais.

Ir štai, priėmusi ir išleidusi į gyvenimą daugybę mokinių, tapo gimnazija. Stasio Šalkauskio gimnazija. Atrodo, viskas liko taip pat: ta pati vieta, tos pačios klasės, tie patys mieli mokytojai. Bet jeigu rimtai susimąstytume – kai kas pasikeitė. Pavyzdžiui, pats statusas. Juk dabar mes ne maži mokinukai, o dideli, subrendę gimnazistai. Vien šitai turėtų mus skatinti, pozityviai nuteikti darbui, kelti pasididžiavimo jausmą (*deja, maištaujantiems pirmokams taip neatrodo, bet tikėkimės, kad jie „užaus“ – red.past.*) Žinoma, tai nereiškia, kad iki šiol nesimokęs, būtent dabar turėtum pradėti tai daryti. Tikrai ne, tiesiog tapome dideli, turintys garbingą vardą ir vien tai verčia jaustis gerai. Juk labai smagu žinoti, kad prasideda naujas etapas, pirmieji metai, kada mokyklą baigs gimnazistai.

Džiugu. Kiekvienas, net ir pats mažiausias žingsnelis pirmyn suteikia pasitikėjimo ir naujų jėgų. Mokykla žengė gana didelį žingsnį, dabar mūsų eilė žengti savąjį. To visiems ir linkiu!

Miglė Račkauskaitė, IIIc kl.

Nors mokykla pakeitė pavadinimą, ji išliko tokia pati. Ar gimnazija, ar vidurinė - nėra jokio skirtumo, bet gimnazijos statusas gali būti svarbus baigus mokyklą, todėl iš dalies tai tikrai gerai. Kad mokytis sunkiau, tikrai dar nesijaučia, gal dėl to, kad dar tik mokslo metų pirmas mokslo metų mėnuo. Keisčiausias dalykas mokykloje- tai neįprasto garso skambutis, pirmomis dienomis sulaukęs daug komentarų. Taip pat ir klasės valandėlės trečiadienio ilgosios pertraukos metu bei klasių pavadinimai (I- IV kl.). Tai didžiausi pasikeitimai mokykloje. Visada maloniau pasakyti, jog mokausi gimnazijoje nei vidurinėje mokykloje.

Ieva Volkonauskaitė, IIIb kl.

Džiaugiuosi, kad mokykla tapo gimnazija. Galime tuo didžiutis, nes geresnis statusas bus ypač svarbus baigiant mokyklą. Renata Adomaitytė (IV b kl.) juokavo, kad nebereikia ant sąsiuvinų titulinų lapų rašyti „vidurinės m-klos“. Apklaudama savo ir ne tik savo klasės draugus, kaip jie jaučiasi, tapę gimnazistais, susidūriau su viena nuomone: tik pradėję lankyti mokyklą, pajuto, kad griežtai žiūrimas vyresniųjų klasių lankomumas (Antanas S., IVc kl.). Nepaisant šių dalykų, mokiniai jaučiasi taip pat. Kai kuriems atrodo, kad drausmindami mokytojai pamiršta vieną svarbų ir akivaizdų dalyką – kad mes ne robotai, jog būtume tobuli gimnazistai. MES VIS DAR VAIKAI. (*nepamiršta, bet siekia tobulumo-red.past.*)

Deivyda Česnikaitė, Ib

Tau, Mokytojau !

*Kuo daugiau išdalina kitiems,
Tuo labiau praturtėja pati.
Skleidžia šilumą savo visiems,
Neša žiburį šviesų kely.*

Kas ji?

Mokytojo širdis.

*Kviečia augti dvasia ir protu,
Moko būti pačiu savimi,
Ji vis žadina laisvę žmonių,
Ji vis ten, kur vaikystė žavi.*

Kas ji?

Mokytojo širdis.

***Nepatikėsit, bet mokytojai
taip pat kažkada buvo
vaikai. Išdykę ir
nerūpestingi, stropūs ir
žingeidūs, veržlūs ir
maištaujantys... O dabar jie
drausmina tokius pat
padaužas, dalina žinias,
nuramina karštakošius
smarkuolius, paguodžia
liūdinčius ir be galo
džiaugiasi kiekvieno iš
mūsų žingsneliu pirmyn ....***

Kuo džiaugiasi mūsų mokytojai ir kas slegia jų pečius?

(medžiagą rinko Gintarė Rovaitė, IIB kl.)

Lolita Dzidolikiene džiaugiasi pelnytai gautu gimnazijos vardu, besišypsančiais mokinių veidais, sklindančiu juoku ir rimtomis susidomėjusiomis mokinių akimis. Rūpestį kelia tinginiukai ir „bėgikai“.

Renata Butkuvienė sako, kad šypsena – užkrečiama. Tad šypsokitės epideminėmis porcijomis! Tada ir problemos neatrodys tokios baisios.

Jūratė Burneikienė džiaugiasi, kad yra vaikų, norinčių ir galinčių dirbti, rodančių iniciatyvą ir darančių daugiau, nei jiems priklauso.

Daiva Balčiūnienė skundžiasi, kad ... šalta, ir viliasi, kad ketvirtokai, pasirinkę modulį, atneš į jos pamoką karštos kavos! Beje, mokytoja be galo patenkinta ketvirtoku Arnoldu, kuris atneša kreidos.

Vilma Valiūnaitė džiaugiasi aktyvia popamokine veikla, o pamokose pasigenda pagarbos vienas kitam.

Saulius Pelanskis neturi jokių problemų, nes vadovaujasi Merfio dėsniais. Pvz.,

Niekada nedaryk šiandien, ką gali padaryti rytoj – gal to nereikės.

Mokytojas tikrina namų darbus tada, kai esi pamiršęs juos padaryti.

Naują medžiagą dėsto tą pamoką, iš kurios tu pabėgai dėl žadėto kontrolinio.

Atsakinėti žodžiu kviečia pavardėmis nuo Ž iki A, jei tavo pavardė iš Ž raidės.

Jeį nežinote atsakymo, užduos klausimą.

Mokytojas klausia Petriuko:

-Kas yra apuokas- paukštis ar žuvis?

-Žuvis, - atsako Petriukas.

-Tai kodėl medyje sėdi?

-Matyt, kvaila žuvis.

***

Mokytojas pasakoja mokiniams:

-Archimedas, maudydamasis vonioje, sušuko „eureka“...

-Atsiprašau,- nutraukia Petriukas,- ką reiškia šis žodis?

-„Suradau“. Ir kaip manai, Petriuk, ką jis surado?

-Muilą!

***

Grižta Petriukas iš mokyklos, mama klausia:

-Na, sūneli, kaip sekėsi?

-Puikiai! Kontraktas su penkta klase pratęstas dar vieneriems metams!

***

Mokytojas klausia:

-Kaip atsirado rasa?

Petriukas atsako:

-Žemė taip greitai sukosi apie saulę, kad net suprakaitavo...

Neginčijamas faktas: pirmą kartą mūsų gimnazijos istorijoje pakrikštyti pirmokai. Ketvirtokai galėjo ir nesivarginti galvodami egzekucijos užduotis- kaip vienas antro kas sakė, būtų užtekę tokiu darganotu ir lietingu oru pririšti pirmokus prie medžio ir palikti. „Mielaširdingi“ ketvirtokai padarė kitaip: surakino gyvąją pirmokų eilę ir paleido į karines pratybas stadione. Tik priesaika išgelbėjo pirmokėlius!

